

Szavak és tettek

Baloldali provokátorok, Magyar Világ és Strabag – három nyílt levél

LOVAS ISTVÁN

Bod Péter Ákosnak

Tisztelt Bod Péter Ákos!

A múlt heti Levelezés rovatban, De gustibus... címen közölt, korábbi levelemből, hanem a július 31-én hatályos cégjegyzékből indultam ki, ahol az állt, hogy Ön a Strabag FB-jének tagja, Lovas téved. A cégadatok tárában megtalálható, hogy 2000 decemberében – az Orbán-kormány időszaka ez – választottak be az FB-be, és ez év májusában szűnt meg a megbízásom.”

Szeretném biztosítani, hogy nem fikcióból, hanem a július 31-én hatályos cégjegyzékből indultam ki, ahol az állt, hogy Ön a Strabag RT. Felügyelő Bizottságának a tagja.

Levele után megnéztem a számomra elérhető legfrissebb, augusztus 31-i cégjegyzéket, amelyben az áll, hogy a Strabag Rt. FB-jében 2002. december 31-től tartó tagsága az Ön által jelzett időben megszűnt. A levelem megírásakor a legújabb cégjegyzék még nem állt rendelkezésemre. Önnek tehát abban teljesen igaza van, hogy tagsága megszűnt.

Az én hibám, hogy az „x”-szel jelölt Strabagra nem kattintottam, ugyanis az „x” jelzés azt jelenti, hogy az illető bejegyzés már nem vonatkozik élő cégre. Ha azt is megnéztem volna, kiderül, hogy Ön a Strabag Kft.-nek lett az Ön által jelzett időben az FB-tagja, de a Strabag Medgyessy kormányzása idején részvénytársasággá alakult és annak Ön 2002. december 31-én lett az FB-tagja, mint kimásoltam a cégjegyzékből. A bejegyzés mellett még kötőjel is állt, ami azt jelenti, hogy a tagság a cégjegyzék aktualizált kiadásakor is fennáll.

És ha Ön pontosan akart volna helyre igazítani, akkor azt írja, hogy a Strabag Rt.-nek bizony 2002. december 31-től lett tagja, majd hozzátesszi azt az információt, amely nem volt birtokomban a cikk megírásakor és amelyet most kötelességem helyesbíteni.

Egyébként azt nem igazán értem relevánsnak, hogy Ön a Strabag Kft.-beli tagságát az „Orbán-kormány időszaka” kifejezéssel tompítja, hiszen az Orbán-kormány nem az osztrák Strabagot, hanem, érzésem szerint igencsak helyénvalóan, a magyar Vegyipari bízta meg autópályák építésével. Vagyis a Strabag nem volt és nem is

lesz „orbáni”. Az szociközeli volt, szociközeli és szociközeli marad. Ezért sem fogja a Strabag kormányváltás után építeni azokat az utakat, amelyekre majd akkor adnak megrendelést.

Levelem többi állítását, vagyis azt, hogy Ön kiszolgálhatta volna teljes mandátumát a Nemzeti Bank élén Hornék nyomása ellenére, és hogy a Hit Gyűlekezetének ATV-je és hetilapja nem önsorsrontóan propagálja az Önök szereplését, fenntartom.

Ugyanakkor hadd ragadjam meg az alkalmat és gratuláljak Önnek ahhoz, hogy az Irakot megszállva tartó amerikaiak meghívták Önt Bagdadba, hogy bábkormányuknak adjon tanácsot a magyarországi tapasztalatairól. Kár, hogy Nagy Pongrácz közigazdász nem hívták meg Önnel együtt, aki, mint a nemzetközi sajtó által észrevett, angol nyelvű könyvében is leírta, azt ismertette volna intő és nem követendő példaként az irakiaknak, hogy a Nemzetközi Valutaalap miként lopta el Magyarországot. ■

Magyarország legrasszistább rasszistájához

Tisztelt Rasszista Asszony/Úr!

Nincs olyan nap, hogy Önt az elmúlt 13 évben ne támadná a sajtó. Nincs olyan nap, hogy ne kántálná: a szavaknak súlyuk van, és nem lehet büntetlenül gyűlöletet kelteni. Először jönnek a szavak, majd indulnak vonatokat a koncentrációs táborba, ismétlik. Balliberális bírálói rutinszerűen javallják azt, hogy Önt be kell börtönozni, mert a gyűlöletkeltő szavak másokat tettekre buzdítanak. Majd kihálasznak egy-egy német, francia vagy svájci példát arra, hogy ott már börtönnel szabnak gátat a szólás szabadságának. Mivel a szavak tettekké való átlényegülését elvként szögezték le, kötelességem közölni Önnel, hogy Ön most felmentést kapott. Ezután mindent vissza. Ön mostantól fogva azt ír, amit akar, és nem támadhatják meg azzal, hogy a szavaknak gyakorlati következményei lehetnek.

Történt ugyanis, hogy Horn Gyula egyik lakossági fórumán valaki javaslatot tett Orbán Viktor láb alól eltevésére. A Magyar Hírlap október 8-i számában egy Para-Kovács Imre nevű úr vezércikkében erről ezt írta: „Átvitt értelemben senkit sem lehet eltenni láb alól, mint azt Frei Tamás is be-

bizonyította idevonatkozó munkásságával”. Kérem Önt tehát, hogy ezek után vegye figyelembe a neoliberais pénzen – bocsánat, az „örülünk a veszteségnek” nevű, nem létező piaci elv alapján – működő sajtó kopernikuszi fordulását. Mivel ettől a pillanattól kezdve átvitt értelemben senki sem lehet eltenni láb alól, ha Ön netán az kiabálna, hogy „Indul a vonat...”, akkor hiavatkozzon Para úrra, hiszen szerinte egy vonat ettől fizikailag nem indulhat. Ahhoz ugyanis vonat, szén, csendőr és bevagonírozandó kell. Vagy minimum egy Dunába lövő Orbán-kormány. Ha embertársá Ön óvatlan pillanatában netán írásban gázkamrába küldené, és erre eljárást indítaná Ön ellen, kapja elő Para úr védiratát, amely szerint csupán szavaktól egyetlen gázkamra se gyullad be.

De ez még nem minden. A Para-cikl megjelenésének napján, a szintén Horn Gyula védelmében szolgálatra pattant Népszabadságban egy Trencsényi Zoltán nevű úr máris kiderítette, hogy az Orbán Viktort megölni szándékozó úr jobboldal provokátor. Ezt írta: „Rádásul Bolgár György beszélgetős rádióműsorában napvilágot látott egy érdekes tény, mely szerint Horn másik lakossági fórumán is hangzott az említett mondat, meglehetősen határozottan, egy kedves arcú provokátor járja Hor. közönségtalálkozóit, és időnként zavart mimikével lövöldözésre biztat”.

Ez, azonos mércét alkalmazva a következőt jelenti: mivel a balliberális média minden egyes jobboldali rendezvényen egy olyan beszélgetésnek (érdekes módon ott az ilyen beszéd, ellentétben a Horn-féle lakossági gyűlésekkel, nem nyílt formában hangzik el, hanem csak a véletlenül éppen arra csellengő balliberális tudósító füle hallható formában) a tanúja, ahol állítólag zsidóznak, ez azt jelenti, hogy nyilvánvalóan „kedves arcú provokátor járja” a jobboldali rendezvényeket, aki furton-furt zsidózni. Ami a szónokok felelősségét illeti provokációira, az előbb idézett Para úr gúnysan ezt írja: „A Fidesz-MPSZ erre vidáman lendületbe jön: Horn Gyula ott volt, tehát a MSZP felelőssége, hogy mit mondanak lakosok, és ha ilyesmit mondanak, akkor annak a szocialisták az okozói, ők zülles tettek a politikai stílus legaljára, persze.”

Ha tehát ezután a balliberális média Byer Zsolt, Csurka István vagy Bencsik András előadásáról vagy rendezvényéről jelenve „fültanúja” lenne, hogy valaki kijelenti: balliberális média minden kulcspozícióban balliberális zsidók ülnek, és a televíziós beszélgető műsorok abból állnak, hogy egy nagy szoszóú balliberális zsidó műsorvezető egy közpénzen fenntartott balliberális zsidó közéleti szereplővel nagy egyetértésben szidalmazza az ellenzéket, akkor megtámadottnak Para úr „Schutzpass”-át 168 Óra, a Népszava vagy a Magyar Hírlap

képébe kell vágnia. Netán a pufajkás véres vattakabátját. Ami persze szintén csak szó: a valósághoz semmi köze, hiszen a szavaknak, mint megtudtuk, nincs következményük. Még retróaktíve sem. Hiszen mint tudjuk, nem volt pufajka, de ha volt is, az nem volt véres.

Fölmentése alkalmából üdvözlöm. ■

Rozgics Mária-hoz a Magyar Világ Főszerkesztőjéhez

Tisztelt Asszonyom!

Ritkán írtam ennél nem szívesebben levelet, de most már meg kell tennem.

Mint talán tudja, a balliberálisokkal vívott harcnak vannak élvezetes oldalai is. Hiszen óriási túlerővel szemben a csata mindig édes. Nem is szólva arról, hogy nem egy esetben rutinos gengszterekről van szó, nem pedig egyéves nyeretlenekkel, ami a harcot szórakoztatóvá teszi.

Önnel viszont más a helyzet. Nagyon más. Ön, aki kikopott a nagyobb példányszámú jobboldali lapokból, a Magyar Nemzetből, a Demokratából, a Magyar Fórumból és a Magyar Rádióból is. De ahelyett, hogy a folyamat közben elgondolkodott volna ennek okairól és legalább teljes kikopását megakadályozta volna, arra tette fel energiáját, hogy szembeforduljon azokkal, akik szerint önnel alkalmatlansági bajok vannak. Ennek eszközeként egy kis példányszámú lapot választott. A Magyar Világ ugyan igen kis kört ér el, de néhány jóakarátú embert ideiglenesen meg tud tévesztetni és lebeszélni arról, hogy a jobboldal pártjaira szavazzon. A naiv embereket még az is megtéveszti, hogy ön a jobboldal elleni munkájának elleplezésére még rovásírással is feliratozik. Amivel azt hiszi, eltömheti annak a szítának a lyukait, amelyeken keresztül Önön át lehet látni.

Ön a lapjában azt honosította meg, ami miatt kikopott a szélesebb körben terjedő jobboldali sajtóból. Nem tényeket ír, hanem sejtet. Olyan embereket alkalmaz, mint Ön. Vagyis, akiket éppen a tényektől való viszolygásuk és egyéb, nagyon előnytelen emberi tulajdonságaik koptattak ki még a nagyobb nyilvánosságot élvező jobboldali sajtóból. Mint az egykori MSZMP egyik kedvenc újságíróját, Lakatos Pált, akinek, jellemzően, a Vasárnapi Újság éléről történt eltávolítását még a Magyar Fórum sem siratta egyetlen betűvel sem, holott éppen a MIÉP rakta be őt az MTI társadalmi ellenőrző testületébe. De a kiskizlak se – Lakatos MIÉP utáni gazdaszkodásának soron következő célpontja – hullata érte könnyet.

Lakatos például az Ön egyik kedvenc szerzője. Ez az ember – akinek elmúlt két

évben folyó munkásságát a balliberális sajtó eddig egyetlen szóval nem bírálta – szakmájában ír olyan cikkeket és könyveket, amelyekben a jobboldal vezető egyéniségeivel kapcsolatban igyekszik kételyt ébresztetni. Arra játszva, hogy a naiv olvasókat nem zavarja az a módszerük, hogy még a legdurvább állításait sem támasztják alá dokumentumokkal. Hogy vannak olyanok, akik elhiszik neki, hogy a világ egyenlő a szabad asszociáción alapuló kényszerképzetekkel, amelyek persze dokumentálhatatlanok és így cáfolhatatlanok. Ha én Önről például azt írom, hogy – most kegyes leszek – az indonéz titkosszolgálat tagja, azt Ön nem tudja cáfolni.

Jellemző Lakatos egyik könyve, amelyben listát állított össze a „besúgókról, szabadkőművesekről és hazaárulókról”. És mivel a jobboldal rajta szereplő prominensei még perelni is undorodnak egy Lakatos-féle embert, igencsak megfogytakozott közönségének e perek hiányát igyekszik felmutatni tények és dokumentumok helyett.

Lakatos jellemző trükkjei közé tartozik a jobboldalon közutálatnak örvendő feltétele a listára, hogy a naivak pszichéjében „megágyazzon” igazi céljának, a jobboldali prominensek elleni bosszúhadjáratának.

Hogy csak néhányat említsek Lakatos „besúgói” közül: Illyés Gyula, Bibó István, Antall József, Kónya Imre, Mádl Ferenc és Csapody Miklós. Persze a listán helyt kapott Boross Péter és Debreczeni József is olyan, a jobboldal számára már eleve rémalakoknak számító urak társaságában, mint Demszky Gábor, Vásárhelyi Miklós és Medgyessy Péter.

A kádári börtönben oly sok évet szenvedett Bibó ha élne, nem köpné le az egykor az MSZMP akkori rádiójában a jeles pártvonal vitelével foglalkozó Lakatost. Ő ezért Bibó és Lakatos ezért Lakatos.

A „szabadkőművesek” közé tartozik Makovecz Imre, Szőrényi Levente, Víz E. Szilveszter, Schmitt Pál, Isépy Tamás, Nemeskürty István. A meghalt szabadkőművesek között szerepel Ady Endre, Csáth Géza, Kosztolányi Dezső, Márai Sándor, Andrássy Gyula, Esterházy János és Esterházy Ferenc, Ravasz László, Wekerle Sándor és sokan mások, nemzetünk színe-java. Mindez természetesen olyan nevekkal megspékelve, mint Surányi György, Szabó Iván (a volt pénzügyminiszter), Suchmann Tamás, Kis János, Farkasházi Tivadar, **Eörsi István**, Konrád György. Egyébként hogy ezen utóbbiak szabadkőművesek-e vagy sem, nem tudom, hiszen a titkosszolgálatoknak és szabadkőműveseknek a jelek szerint csak Lakatosban van bizodaluk, de sokukat mindez édeskevésé érdekelt, ugyanis ezen urak működésének látható jelei éppen elegendőek az undor kiváltására. ■

(jóvó héten folytatjuk)

Életrajz Gyurcsány Ferenc

Szegény Gyurcsány Ferencet méltánytalan vádak érték, még olyasmi is elhangzott, hogy esetleg tisztessége, becsületessége, hozzáértése és következetessége megkérdőjelezhető. Nézzünk hát a szép reményű fiatalember életéből néhány adatot.

Ungváry Zsolt

Már igen fiatalon megszületett, és akkor még nem volt szemüvege. Később kisdobos és úttörő volt, ahogy abban az időben minden rendes pajtás. Nem lógott ki a sorból, a hat pontot megtartotta, és büszkén viselte a pionírok vörös nyakkendőjét. Nem hagyhatta ki a KISZ-t, a kommunista fiatalok legendás szervezetét, hiszen fiatal is volt, kommunista is, miért ne lépett volna be. Márpedig az igazi kommunista onnan ismerszik meg, hogy gyűlöli és dönti a tőkét, küzd ellene, megveti a dolgozó nép verejtékén meggyadagoló, részvénykuponokat vagdosó burzsoát. Hisz benne, hogy az a világ már végleg elmúlt, amikor kővér háziurak adták bérbe súlyos összegekért a lakásokat szegény proletárcsaládoknak, és soha többé nem jön olyan uram-bátyám világ, amelyben valaki megfelelő kapcsolatainak köszönhetően tesz szert politikai és/vagy gazdasági befolyásra.

Elvégezte a megfelelő iskolákat, majd meg nősült. Természetesen a szívnem nem lehet parancsolni, így belebolondult egy apró teremtsébe, akinek felmenői jó időben jó helyen voltak ahhoz, hogy a család ne jusson koldusbotra, bárhol fordul is a történelem kereké. Ha néha, bizalmas körben hősünk fejéhez vágják ezt a szerencsés párválasztást, ő – lehalkított hangon – csak ennyit felel: „Dolgozoznak, gürizzenek, kockáztassanak mások, te csak házassod, boldog Gyurcsány Ferenc.”

Így érkezett el a rendszerváltozás fedőnevű nagy átmentő akció. Az agytröszt összeült, és megállapította, hogy a kommunizmus kísérlete elvetélt, de a kapitalizmusban csak úgy van fantázia, ha az ember maga is kapitalista, nem pedig proletár. Ezért a mi remek fickónk is gyors ütemben hozzálátott kádkövek gyártásához, ami iránt olyan ésbontó kereslet mutatkozott, hogy pillanatok alatt a milliomosok hajdan lenézett csapatahoz tartozhatott. Ráadásul megint a legjobbkor volt a legjobb helyen. Véletlenül ott bók-lászott a minisztérium folyosóján, amikor kiszóltak az egyik ajtón: „Gyerekek, van itt valaki, aki megvinné, majd bérbe adná az egyik állami üdülőt?” „En megpróbálhatom”, szölt Gyurcsány. A tisztviselő megölelte: „Igazán megtennéd, Feri?”

Később, mivel ifjú is volt, a sporthoz is értett – egyszer kivitték egy Vasas Izzó-Vörös Meteor meccsre – miniszter lett belőle. ■

Ungváry Zsolt Gyurcsány Ferenc 43